

พักผ่อน...ที่เกาะช้าง

ดร.ธนิต มะลิสสุวรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

บทนำเรื่อง

หลังต้องพึ่งการตรวจสุขภาพ เข้า-ออกโรงพยาบาลมาหลายครั้งเมื่ออายุผ่านปีที่ 81 สุขภาพร่างกายคงต้องการให้พักผ่อนบ้างตามโอกาสอันควร (การอยู่บ้านเฉย ๆ ไม่ใช่การพักผ่อน) แม้ใจจะคิดว่าย่างเียว แต่ร่างกายไม่ตอบสนองเสียแล้วยามนี้ จึงต้องพึ่งการรักษาทางกาย แต่ใจเล่า...?

สถานที่ที่ทุกคนอยากไปเที่ยวมีหลายแห่ง แต่ “เกาะช้าง” ที่ทุกคนในครอบครัวได้ยินชื่อแต่ไม่เคยไปมาก่อน จึงถูกเสนอให้พักผ่อนเป็นชื่อท้ายสุดในการจัดทริปครั้งนี้ เหตุผลเพราะ

- แผ่นดินเป็นเกาะ ที่เคยได้ยินแต่ชื่อ
- มีชายหาดที่สวยงาม ทะเลสงบ เหมาะแก่การเล่นน้ำและพักผ่อน

- นักท่องเที่ยวไม่มาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- ทรัพยากรธรรมชาติยังบริสุทธิ์ ป่าไม้ ชายหาด ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านพื้นถิ่น
- ความปลอดภัยสูง ชีวิตสงบ

เราวางแผนเดินทางล่วงหน้าเกือบเดือน กำหนดการเดินทาง 14-18 พฤษภาคม 2562 ความสะดวกในเรื่องการเดินทาง เที่ยวบินไป-กลับเชียงใหม่ - สนามบินนานาชาติอุตะเถา รถยนต์เช่า และที่พักบนเกาะช้าง โดยผ่านเอเจนซี่ที่เราเคยใช้บริการประจำ ซึ่งได้รับส่วนลดพิเศษสำหรับสมาชิก เรื่องที่พักไม่มีปัญหา เพราะเป็นสมาชิกรายปีของโรงแรมในเครือเซนต์ราอูอยู่แล้ว ที่เกาะช้าง ทropicana รีสอร์ท ยังได้รับส่วนลดเป็นการพักฟรีหนึ่งคืนและเสียเงินในคืนถัดไป

สมาชิกร่วมเดินทางรวม 5 คนในทริปนี้ ใช้บริการของสายการบิน ไทยไลอ้อนส์แอร์ จากเชียงใหม่ สู่นามบินนานาชาติอุตะเถา จังหวัดระยอง เข้าวันอังคารที่ 14 พฤษภาคม 2562 ใช้เวลาบินชั่วโมงเศษ อากาศแจ่มใส ที่น่าจะพุดถึงคือ เที่ยวบินชั้นประหยัด จำกัดน้ำหนักสัมภาระ ที่ติดตัวนำขึ้นเครื่องได้ 7 กิโลกรัม จำนวน 1 ชิ้นต่อผู้โดยสารหนึ่งคน แต่ที่น้ำหนักอัดที่ที่สุดคือระยะห่างของที่นั่งภายในเครื่อง ไม่เหลือพื้นที่ให้ขยับแข้งขาได้เลย เพราะชิดมาก แต่ไม่เป็นไรเพราะใช้เวลาในการเดินทางไม่มาก

เริ่มต้นการเดินทาง

ที่สนามบินนานาชาติอุตะเถาเมื่อเวลาสิบโมงเศษ ติดต่อบริษัทบริการรถเช่าซึ่งได้จองล่วงหน้าไว้แล้ว (ท่าอากาศยานแห่งนี้ มีบริษัทรถเช่าขับเองอยู่หลายบริษัท เลือกเอาตามความพอใจ) เดินเรื่องเอกสาร วางค่ามัดจำและค่าเช่ารถไว้จำนวนหนึ่ง ได้รถเก๋งโตโยต้าห้าที่นั่งพอดี ค่าเช่าวันละ 850 บาท ถือว่าเหมาะสม

ออกเดินทางจากสนามบินนานาชาติอุตะเถา โดยใช้เส้นทาง อ.บ้านฉาง ระยอง จันทบุรี และตราด อาศัยเครื่องนำทางจีพีเอส (Global Positioning System : GPS) บอกเป้าหมายที่ต้องการจะไป ถนนเส้นตัดใหม่ จากสนามบินไป บ้านฉาง ระยอง ผิวจระจรเรียบตลอดสายสภาพดี ขณะนั้นเป็นเวลาใกล้เที่ยงแล้วเมื่อมาถึง อ.บ้านเพ จึงแวะร้านอาหาร “ไก่อทอง” ที่ตลาดบ้านเพ มีอาหารประเภทเส้น อาหารตามสั่งให้เลือกหลากหลาย ใช้เวลาไม่มากก็บออาหารมื้อกลางวันที่นี่ เพราะหนทางข้างหน้ายังอีกยาวไกล

ละอองฝนเริ่มโปรยปรายเมื่อออกจากร้านอาหาร ใช้เส้นทางคู่ขนานกับฝั่งทะเลอ่าวไทย จนมาถึง อ.แก่ง ฝนเริ่มลงเม็ดจึงต้องชะลอความเร็วลง ก่อนผ่านเขตจังหวัดจันทบุรี ตลอดสองข้างทางจะเห็นแผงจำหน่ายผลไม้ ทุเรียน เงาะ มังคุด สละและอื่น ๆ มากมายสมกับเป็นเมืองผลไม้ของประเทศ เด็ก ๆ อายากินมังคุด จึงแวะเลือกหาผลไม้ที่ผู้ใหญ่ชอบด้วย คือทุเรียน พอเข้าเขตจังหวัดตราด เวลาบ่ายสามโมง ฝนหยุดตกท้องฟ้าเปิดสว่าง การสัญจรช่วงนี้ปลอดโปร่ง ยานพาหนะไม่มาก

ประสบการณ์บนเฟอร์รี่

เมื่อเช้าเขตอำเภอเมืองตราด ได้รับโทรศัพท์จากพนักงานโรงแรมที่จองไว้

พนักงาน : “คุณได้สำรองห้องพักวันนี้ไว้แล้วสองห้อง จะมาถึงประมาณเวลาเท่าใดคะ”

: ขณะนี้อยู่ระหว่างเดินทาง ถึงจังหวัดตากแล้วครับ” ตอบ

พนักงาน : ขอบคุณค่ะ ขอให้เดินทางด้วยความปลอดภัยค่ะ

ต้องเรียกว่าเป็นบริการที่ดีของโรงแรม ในการติดตามลูกค้า เพราะตั้งแต่มีการสำรองห้องพักเมื่อเกือบเดือนที่ผ่านมา ก็ไม่เคยได้ติดต่ออะไรกับทางโรงแรมกันอีกเลย หรือพนักงานอยากรู้ว่าลูกค้าจะเข้าพักหรือไม่ประการใด เพราะขณะนั้นใกล้ค่ำแล้วกระมัง

จากจังหวัดตราด มีถนนสายรองแยกไปสู่ อ.แหลมงอบ เส้นทางผ่านท่าเรือเฟอร์รี่ที่จะข้ามไปยังอำเภอเกาะช้าง ขณะนั้นเป็นเวลา 16.30 น. เส้นทางนี้ผ่านป่าโปร่ง ไม่ค่อยพบบ้านเรือน หรือชุมชน ถนนสองช่องจราจร ดีตลอด ใช้เวลาราวยี่สิบนาทีก็มาถึงท่าเรือ มียานพาหนะสองสามคันรอเข้าคิวขึ้นเรือเฟอร์รี่ พร้อมทั้งจะออกเรือพอดี ค่าบริการสำหรับผู้โดยสารคนละ 60 บาทและ รถยนต์สี่ล้อ 150 บาท เรือจะออกจากท่าทุก 45 นาที

ภาพที่ 1 เฟอร์รี่ข้ามฟากจากตราดไป อ.เกาะช้าง

ขับรถขึ้นเรือเฟอร์รี่ โดยมีรถยนต์เก๋งตามหลังอีกสองคันก็เต็มพื้นที่เรือเฟอร์รี่พอดี พนักงานปลดเชือกคล้องเสาเรือและให้สัญญาณเรือออกจากฝั่งทันที เรือเฟอร์รี่นี้ใหญ่มากจนไม่รู้สึกถึงการเคลื่อนไหว ขณะแล่นออกสู่ทะเลกว้าง ฝนเริ่มโปรยปรายผสมลมแรง ผู้โดยสารเที่ยวนี้เกือบเต็มลำเรือ เรือมีสองชั้นสำหรับผู้โดยสาร และชั้นล่างสุดเอาไว้สำหรับยานพาหนะ อาทิ รถ 4-6 ล้อ และรถบรรทุกอื่น ๆ

มีบริการเครื่องตีมน้ำชา กาแฟ ทั้งของขบเคี้ยวอื่น ๆ นับว่าสะดวก ปลอดภัยดี ชั้นสองและชั้นสามเป็นห้องโดยสาร ส่วนใหญ่จะขึ้นไปอยู่บนชั้นสาม เพราะสามารถมองเห็นทัศนียภาพท้องทะเลและแผ่นดินเกาะได้ทั้งสองฝั่งในระยะไกล นี่หากไม่มีฝนระหว่างเรือแล่นข้ามเกาะคงสนุกมากกว่านี้ ใช้เวลาราว 30 นาทีเฟอร์รี่ก็เข้าถึงฝั่งเกาะช้างแล้ว เด็ก ๆ ตื่นเต้นสนุกสนานขณะเฟอร์รี่เข้าเทียบท่า ผู้โดยสารที่มากับพาหนะส่วนตัวต้องกลับเข้าไปนั่งในรถเพื่อขึ้นท่าเรือต่อไป

สัมผัสเกาะช้าง

เกาะช้าง มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากเกาะภูเก็ต มีเกาะเล็กใหญ่มากกว่า 52 เกาะ ให้เลือกว่าจะไปสัมผัสทัศนียภาพสวย ๆ ที่ไหน อีกทั้ง**เกาะช้าง** ยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทำแบบไม่มีทางเหงา

เดิม **เกาะช้าง** ไม่มีชุมชนตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัย หากมีความสำคัญในฐานะที่เป็นท่าจอดเรือหลบลมมรสุม เป็นแหล่งเสบียงอาหาร และน้ำจืดโดยเฉพาะบริเวณอ่าวสลักเพชร หรืออ่าวสลัดเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่โจรสลัด ชาวจีนไหหลำ และญวน ปัจจุบัน

เกาะช้าง มีประชากรอาศัยอยู่ 8 หมู่บ้าน และมีเนื้อที่ทั้งสิ้น 650 ตารางกิโลเมตร เฉพาะ **เกาะช้าง** มีเนื้อที่ถึง 268,125 ไร่ หรือประมาณ 429 ตารางกิโลเมตร

ภาพที่ 2 ขณะเดินทาง

ภาพที่ 3 บนเรือเฟอร์รี่ บรรทุกทั้ง ยานพาหนะและผู้โดยสาร

ภาพที่ 4 ถึงเกาะช้างแล้ว

สภาพโดยรวมบน เกาะช้าง นั้น พื้นที่กลางเกาะเป็นภูเขาและป่าดิบชื้น มีที่ราบ อยู่ตามแนวขอบเกาะก่อนถึงชายหาดของอ่าวต่าง ๆ ที่ราบเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นส่วนมะพร้าว ยางพารา และสวนผลไม้อื่น ๆ เช่น เงาะ ทุเรียน ส้มโอ ฯลฯ ตลอดจนเปิดเป็น ที่พักเกาะช้าง ของนักท่องเที่ยว แต่ส่วนใหญ่แล้วพื้นที่ของ เกาะช้าง เป็นภูเขาสูง มีหินผาสลับซับซ้อน มีสภาพ สมบูรณ์ เป็นป่าดงดิบเขา ยอดเขาที่สูงที่สุด ได้แก่ ยอดเขาสลักเพชร สูงถึง 744 เมตร (โอ้โห... ไม่ธรรมดาเลย) รองลงมา ได้แก่ เขาจอมปราสาท และเขาหอม ซึ่งภูเขาเหล่านี้ เป็นต้นกำเนิดของ แม่น้ำและลำธารต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดน้ำตกหลายแห่งบนเกาะช้าง นั่นเอง ขอขอบคุณ จากข้อมูล.. K@pook!แทรเวล

นอกจากทำเทียบเรือเฟอร์รี่ ขับรถเลี้ยวขวาลัดเลาะไปตามถนนสองเลน ด้วยสภาพพื้นที่ บางแห่งเป็นป่า หน้าผาสูงชัน เส้นทางขึ้นลงตามสภาพของธรรมชาติภูเขา ผ่านชุมชน ธุรกิจการค้า และที่พัก โรงแรมต่าง ๆ ราว 15 กิโลเมตรเศษ จึงเห็นป้ายชื่อโรงแรมที่จองห้องพักไว้ล่วงหน้าแล้ว คือ เซนทาราเกาะช้าง ทropicana รีสอร์ท (Centara Koh Chang Tropicana Resort)

ภาพที่ 5 “เซนทาราเกาะช้าง ทropicana รีสอร์ท”

ภาพที่ 6 นี่ไง กระโจมที่พักของเรา

ภาพที่ 7 บรรยากาศในห้องพัก

ภาพที่ 8 สะพานทางเดินจากห้องพัสดุชายหาด

ทางเข้าโรงแรมจัดปลูกไม้ประดับ มะพร้าว หมาก และไม้สกุลปาล์มต่าง ๆ จนถึงลานจอดรถ พนักงานโรงแรมนำรถเข็นสัมภาระ มารับกระเป๋าเดินทางไปคอยที่บริเวณห้องรับแขก

พนักงานต้อนรับของโรงแรม นำเครื่องดื่มมาบริการ ถ้ามถึงการเดินทางว่าเป็นอย่างไรบ้าง น่าจะเป็นอภินิหารของพนักงานทุกแห่งในเครือเซนต์ทราฟเวอร์สทั่วประเทศและต่างประเทศ 33 แห่ง ที่มีกระบวนการฝึกอบรมการต้อนรับที่เป็นลักษณะเดียวกัน

จัดการเรื่องเอกสาร เงินค่ามัดจำห้องและค่าห้องพักรับเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปยังห้องพัก ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากห้องรับรองนัก

“ เราจัดให้พักสองห้องติดกัน ในบ้านหลังนี้ อาหารเช้า 7-10 โมง ห้องอาหารติดชายหาดของโรงแรมค่ะ”

“ สระน้ำมีสไลเดอร์สำหรับเด็ก ๆ และของผู้ใหญ่ 2 สระ ขอผ้าขนหนูสำหรับผลัดเปลี่ยน และปูเตียงนอนพักผ่อนริมหาดได้ตลอดเวลา ไม่ต้องเกรงใจนะคะ”

เหลือบไปเห็น ทูเรียนสองผลที่รวมอยู่กับสัมภาระ ที่พนักงานกำลังจะนำเข้าห้องพัก

“ขอโทษนะคะ เราไม่อนุญาตให้นำทุเรียนทานในห้องค่ะ ขอความกรุณาทานที่ระเบียงนอกห้องด้วยนะคะ”

หลานสาวอายุหกขวบตะโกนเสียงดัง เมื่อพนักงานสาวพูดจบ

“เห็นไหม ? ปูบอกแล้วว่าอย่าซื้อทุเรียน เขาไม่ให้เข้าห้องแล้วทำอย่างไร ???”

“ ประเดี๋ยวเอาไปกินกันที่ชายหาด ดูหนูเล่นน้ำด้วย” อู๋ตอบหลานสาวแบบงอน ๆ

ภาพที่ 9 ห้องอาหาร มองเห็นชายหาด

ภาพที่ 10 เตียงนั่ง-นอนพักผ่อน
ชายหาดของรีสอร์ท

ภาพที่ 11 เด็ก ๆ เล่นน้ำในสระของรีสอร์ท

กิจกรรมบนเกาะช้าง

ค่ำวันแรกที่มาถึงเกาะช้าง ได้ที่พักแบบชาวเกาะสวาทหาดสวรรค์จริง ๆ เป็นกระท่อมหลังคามุงจากเป็นหลัง ๆ ไป (พนักงานเรียกว่าบ้าน นันนทะเล) เรามาถูกปล่อยเกาะกันแล้วจริง ๆ หรือนี้ กระท่อมห้องพักเราอยู่หัวแถว ห้อง 201-202 ปลูกเป็นแถวคู่ขนาน ยาวจนจรดชายหาด มีทางเดินคดไปมาให้อารมณ์ศิลปะภูมิทัศน์ที่ไม่น่าเบื่อ

บริเวณกระท่อมโอบล้อมด้วยดงมะพร้าว ไม้ประดับและไม้สกุลปาล์ม ไม้ดอก และไม้ใบสวย สีสันทัดต่างกันไป แนวทางเดินเชื่อมต่อกันทุกกระท่อมจากแนวทางเดินนี้มีเลขที่กระท่อม ไฟแสงสว่างนำทางเดินบนสะพานไม้ขนาดกว้างพอหลีกกันได้อย่างสบาย

เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแล้ว รีบพาหลานสาวลงไปเล่นน้ำที่สระริมชายหาด ส่วนผู้ใหญ่ก็เลี้ยงไปจัดการกับทุเรียนที่ซื้อติดมาจากจันทบุรี บริเวณชายหาดไกลจากผู้คน

เล่นน้ำกันจนเกือบทุ่ม อาทิตย์ลับขอบฟ้าไปแล้ว แต่ยังมีแสงสว่างอยู่ จึงชวนกันกลับ
ห้องพัก

“ คำนี้น้ำน้อยไม่อยากจะออกไปกินอะไรที่ไหนแล้ว “ เสียงอู๋เปรยออกมา ซึ่งเขาได้ว่าคงมี
ทุเรียนมาแล้ว

“ จี๊กก็ (หลานสาว) ก็ไม่อยากจะออกไปไหน เล่นน้ำเหนื่อยแล้ว” เด็กหญิงหกขวบเสริมทันที
“ งั้นก็ให้ปู่ออกไปหาอะไรกินกับพ่อแม่เขาก็แล้วกัน แล้วซื้อข้าวผัดปูมาฝาก” เสียงอู๋ออก
ความเห็น

แผนการท่องราตรีเกาะช้างวันนี้ทำท่าจะล้มเหลวแล้ว เพราะมีสมาชิกไม่อยากจะออกจาก
ห้องพักสองเสียง นึกอีกทีก็ไม่ใช่ไร่น่า ยังมีโอกาสคืนวันพรุ่งนี้อีกคืนหนึ่ง ค่อยไปเที่ยวกันก็ได้

ออกจากโรงแรม ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะขึ้นเหนือหรือลงใต้ดี เพราะเกาะช้างนี้มีถนนเส้นเดียว
รอบเกาะ เพื่อให้เซฟเอาไว้ก่อน ควรย้อนกลับทางเดิมที่ขึ้นมาจากเรือเฟอร์รี่เมื่อตอนบ่าย

ขับรถออกมาเรื่อย ๆ ผ่านชุมชน ย่านธุรกิจที่เห็นตอนบ่าย คิดว่าน่าจะมีร้านอาหาร
ให้นั่งกินได้ แต่ผิดคาด ร้านรวงปิดหมด ตลาดก็เงียบ

ประชากรเกาะช้างมีไม่มาก นักท่องเที่ยวฤดูกาลหน้าฝนนี้น้อยมาก ทุกแห่งจึงดูเงียบ ๆ
ขับรถผ่านย่านชุมชนสองสามแห่งก็ยังไม่พบร้านอาหารถูกใจ เห็นท่าไม่ดีว่าจะไม่ได้กินอาหารค่ำ
เสียแล้วกระมัง แต่คิดว่ายังไงก็ยังมีห้องอาหารของโรงแรมรออยู่ แข็งใจขับรถต่อไปสักครู่
ก็พบตลาดชุมชน สว่างไสว

อ้าว ! พบแล้ว ย่านอาหารโต้รุ่ง แบบที่นานาชาติเรียกว่าสตรีทฟู้ด (Street foods)
นั่นแหละ

ร้านอาหารจานด่วน รถเข็น หรือนั่งร้านขายกันเป็นแถวยาวริมถนน มีอาหารสำเร็จรูป
หลากหลายชนิด ทำเป็นตัวอย่างให้เลือก และส่วนหนึ่งห่อเตรียมไว้แล้ว ลูกค้าสนใจอาหารอะไร
ก็ชี้ที่ตัวอย่าง ราคาที่ปกติ ถูกลง 40-60 บาท ต่างชาติส่วนใหญ่ ทั้งฝรั่ง แยก และจีน อุดหนุน
อย่างคับคั่ง ซื้อแล้วหิ้วกลับไปกินที่พักตามอัยาศัยเพราะไม่มีที่นั่งให้ลูกค้า ร้านอาหารในตลาด
ที่ผ่านมาก็ไม่เห็นมีลูกค้าในร้าน ดูเหงา ๆ ขอบกล เราก็ต้องประพืดตัวเช่นเดียวกับลูกค้าอื่น ๆ
คือสั่งข้าวผัดปู ข้าวกะเพราไก่ กลับไปกินที่ห้องพักผัดหวังเอามาก ๆ ครับค่านี้นี่แหละคือ
ประสบการณ์จริง ๆ

เช้าวันรุ่งขึ้นหลังจากได้พักผ่อนหลับนอนในห้องพักที่กว้างขวาง สะดวกสบาย
แวดล้อมด้วยไม้ดอกไม้ประดับ ปาล์ม พลับพลึง มะพร้าวรอบบริเวณกระท่อมที่พัก ในห้องมี
มินิบาร์สำหรับผู้พัก มีกาแฟ ชาให้ชงดื่มได้ตามอัยาศัย วันนี้นัดแต่งตัวตามสบาย เพราะจะไปเที่ยว
ชายหาด และขับรถชมวิวยรอบเกาะ คุวิธชีวิทและการทำมาหากินของชาวบ้านที่นี่

อาหารเช้าเมื่อเวลา 8.00 น. ยังไม่มีใครมาใช้บริการเลย กลุ่มแรกคือเราห้าคนนี่แหละที่พนักงานห้องอาหารเข้ามาเชื้อเชิญ ต้อนรับให้เลือกที่นั่ง แนะนำอาหารเครื่องต้ม ตั้งแต่ข้าวต้มหมู อาหารประเภทผัด ซุปฝรั่งและซุปไทยจีน อาหารเช้าแบบอเมริกัน หรือคอนติเนนตอล มีให้เลือกกินได้หลายอย่าง ข้าวสวย ข้าวผัด ขนมปังหลายชนิด จะกินอะไรดีหนอ ! คิดถึงอาหารค่ำเมื่อคืนจังเลย

ใช้เวลากับอาหารเช้ามื้อนี้อย่างสบาย ๆ ไม่อยากคิดเรื่องอาหารการกินม้อัดไปอีกแล้วกลัวผิดหวัง

ออกจากโรงแรม เลี้ยวรถขึ้นเหนือ ข้ามทางเดิมที่มาจากท่าเรือเฟอร์รี่ มีที่พักโรงแรม รีสอร์ทหลายแห่ง เพราะพื้นที่ทางเหนือของเกาะช้างไม่มีหาด ชายฝั่งเป็นโขดหิน สีดำ พื้นที่จึงมีแต่บ้านชาวเกาะช้างอาศัยอยู่ มีที่ทำการราชการ เช่น สถานีตำรวจ อนามัยตำบล โรงเรียน โรงพยาบาล เป็นต้น ทำให้สภาพพื้นที่ไม่เจริญเหมือนพื้นที่ทางใต้

เลี้ยวรถกลับเมื่อเริ่มไม่เห็นชุมชน แวะนมัสการพระ และทำบุญที่วัดเกาะช้าง ก่อนจะไปพักผ่อนที่ชายหาดคลองพร้าว ซึ่งเป็นชายหาดพื้นราบ

หาดทรายละเอียด ขาวสะอาด เป็นแนวยาวจรดชายเขา สายลมทะเลอ่อน ๆ พัดขึ้นฝั่งปะทะใบหน้าครั้งคราว ทำให้คิดถึงอดีตย้อนกลับไปเมื่อ ปี พ.ศ.2549 เป็นครั้งแรกที่ได้มาเที่ยวเกาะช้างกับพรรคพวกแม่ใจ รุ่น 20 ขณะนั้นเกาะช้างยังไม่เจริญเหมือนปัจจุบัน แต่หาดคลองพร้าวนี้มีมนต์เสน่ห์ สวยงามเหมือนเมื่อ 12-13 ปีที่ผ่านมา พยายามมองหาต้นมะพร้าวร่วมเงาที่เป็นฉากบันทึกภาพหมู่ไว้ ด้วยความสุขและปลื้มใจที่สุด

ภาพที่ 12 หาดคลองพร้าว หาดสวย ทรายขาว

ตีหมาแพะของรีสอร์ทเกาะช้าง อยู่ริมหาด นั่งมองทะเลสุดสายตา คิดในใจว่าทริปนี้คงเป็นครั้งสุดท้ายของชีวิตแล้ว ที่ได้กลับมาเยือนเกาะช้าง และชายหาดคลองพร้าวแห่งนี้ ความมั่งคั่งและมนต์เสน่ห์ของพื้นที่บริเวณหาด คงจะอยู่ต่อไปอีกนานนิจินันต์ร ช่างเป็นเวลาแห่งความสุขโดยแท้

เลี้ยงไปชมบริเวณใกล้เคียงที่เป็นพื้นที่ของรีสอร์ทคลองพร้าว มีบ้านพักเป็นหลังเรียงราย และส่วนที่เป็นอาคาร มีห้องอาหาร และห้องสนทนาสำหรับผู้พัก คิดในใจว่าวันข้างหน้าหากบุญบารมีชีวิตยังมีอยู่ ได้กลับมาเกาะช้างอีกครั้ง ก็คงพักที่คลองพร้าวรีสอร์ทแห่งนี้

ตีหมาแพะหมดแก้วแล้ว ได้ยินเสียงเด็ก ๆ ขวนกันไปที่อื่นต่อ

ถามว่ามีใครหิวบ้างหรือเปล่า ขณะนั้นเป็นเวลาเที่ยงวันพอดี

“อยากกินไก่ย่างวิเชียรบุรีกับข้าวเหนียว” เสียงอื้อปรายขึ้นมาคนแรก

“อะไรกัน เพิ่งออกจากบ้านมายังไม่ทันข้ามคืนเลย อยากจะกินข้าวเหนียวแล้วหรือ?”

แล้วทุกคนก็ได้กินข้าวเหนียวไก่ย่างวิเชียรบุรีจริง ๆ มีอันนี้ เพราะเห็นอยู่ข้างหน้าแล้ว

เหลืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้างที่กำลังเดินทางไปแวะเที่ยวอีกแห่งหนึ่ง อยู่บนหน้าผามองเห็นทิวทัศน์ทะเลและเกาะต่าง ๆ ไกลออกไป ที่นั่นนอกจากจะมีที่ให้พักผ่อน ชื่นชมทิวทัศน์รอบ ๆ อุทยานแล้ว ยังมีตู้ไปรษณีย์พิเศษ เกาะช้าง ทำเป็นจรวดสีแดงสด ส่งจดหมายและเอกสารทางไปรษณีย์ไปกรุงเทพและที่อื่น ๆ ได้

ภาพที่ 13 ตู้ไปรษณีย์รูปร่างจรวด อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง

ภาพที่ 14 จุดชมวิวภายใน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง

สวัสดิ์เกาะช้าง

เช้ารุ่งขึ้นที่ 16 พฤษภาคม 2562 อาหารเช้าที่โรงแรมแล้ว พนักงานช่วยขนสัมภาระขึ้นรถเตรียมออกเดินทางกลับ พนักงานต้อนรับสาวกล่าวขอบคุณที่ใช้บริการของ “เซนต์ทารา เกาะช้าง ทropic Paradise” เชิญชวนให้กลับมาพักผ่อนใหม่โอกาสหน้า

ต้องขอชมว่า พนักงานโรงแรมนี้ได้รับการฝึกทักษะมรรยาทงานบริการอย่างดีทุกหน้าที่ แม้แต่พนักงานทำห้องพัก ดูแลสวน พนักงานห้องอาหาร และอื่น ๆ เวลาพบกัน หรือเดินสวนกันกับผู้พัก จะยกมือไหว้ทักทายแขกของโรงแรม (ทุกชาติภาษา) ทุกครั้ง ที่เยี่ยมที่สุดเห็นจะเป็นที่ “เซนต์ทาราแกรนด์บีช วิลล่า แอนด์รีสอร์ทหัวหิน” ซึ่งเคยไปพักที่นี่มาถึงสามครั้งแล้ว

มารอต่อดิฉันนำรถขึ้นเรือเฟอร์รี่อยู่ไม่นาน ก็ออกจากท่า เช้าวันนี้อากาศแจ่มใสดีมากลมทะเลสงบ ผู้โดยสารยังคงมีเต็มลำเรือ เพียงครึ่งชั่วโมงเรือก็เทียบท่า ทุกคนสนุกสนานกับการนั่งเรือใหญ่ข้ามมหาสมุทร โดยเฉพาะหลานสาวอายุหกขวบ ดูตื่นตื่น เพราะทริปครั้งนี้เป็นครั้งแรกของชีวิตเธอ ที่ได้ประสบการณ์นั่งเรือเฟอร์รี่

จุดหมายต่อไปในการเดินทางก็คือเมืองพัทยา แม้จะเคยมาพักผ่อนที่นี่หลายครั้งหลายหนแล้วก็ตาม แต่พัทยาก็ถือว่าเป็นแม่เหล็กดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติมาก พัทยานี้มีความสะดวกทุกอย่างที่นักท่องเที่ยวต้องการ เราจึงตกลงใจพักที่พัทยาหนึ่งคืน พาหลานสาวเล่นน้ำทะเลส่วนผู้ใหญ่ก็เดินเล่นชายหาด

เช็คอินที่ “A One” โรงแรมใหม่ เป็นที่นิยมของลูกค้านักท่องเที่ยวต่างชาติ เพราะเป็นราคาที่ได้รับได้ ขณะที่รอเช็คห้องพักอยู่ที่ล็อบบี้ ไม่ได้ยินเสียงพูดคุยของคนไทยเลย มีแต่เสียงชาวอาหรับ จีน เวียดนาม เป็นต้น แต่ก็ไม่เห็นฝรั่งเช่นเดียวกัน

ได้ห้องพักแล้ว จึงทราบว่าโรงแรมนี้มีพื้นที่ห้องพักคับแคบมาก ไม่เหมาะแก่การพักผ่อนในห้อง ยกเว้นเอาไว้นอนอย่างเดียว แต่เนื่องจากได้สำรองห้องพักไว้ล่วงหน้าแล้ว คงต้องทำใจ

หาดพัทยายังคงความสวยงาม มีเสน่ห์ในตัวเอง มีการรักษาความสะอาดชายหาด ระเบียบการทำธุรกิจบริการร่มชายหาด อาหาร เครื่องเล่นริมหาด และการเดินชายหาดของต่าง ๆ ชายหาด โดยเฉพาะความปลอดภัย

มาพัทยาคั้งใด ก็หาร้านอาหารทะเลที่อร่อย ๆ กินกัน แม่บ้านพูดอยู่เสมอ ๆ ว่า แม้เชียงใหม่จะมีอาหารทะเลให้หากินได้ แต่อารมณ์และบรรยากาศต่างกัน

ภาพที่ 15 บรรยากาศชายหาดพัทยาวันนี้

ภาพที่ 16 ร้านอาหาร “ปูเป็น”

“กินอาหารทะเลอร่อย ต้องกินที่เมืองชายทะเลนั่นแหละจึงจะสมบูรณ์” อันนี้ไม่ต้องแปลความก็ได้ เพราะคนกินน่าจะต้องการมาเที่ยวทะเลต่างหาก หลังเล่นน้ำชายหาดพัทยาแล้ว ยังต่อไปเล่นน้ำในสระของโรงแรมอีก ก่อนได้เวลาไปหาของกินค่านี๊ ปักหมุดร้านใหม่ ที่เคยผ่านไปผ่านมาหลายครั้งแล้ว คนแน่นตลอดเวลา ร้านอาหาร “ปูเป็น” อยู่เกือบสุดชายหาดจอมเทียน ขณะที่ไปถึงร้านเห็นลูกค้าแน่นขนัด จอดรถได้แล้ว จึงสอดสายตาทาหาที่นั่ง พนักงานร้านพาไปนั่งตรงส่วนที่ว่างโต๊ะหนึ่ง ลูกค้าเดิมเพิ่งออกไป สั่งอาหารทะเลทุกอย่างที่อยากกิน ในสถานที่ริมทะเล มองเห็นเรือประมงลึบ ๆ ตรงสะเป็คของกลุ่มเราแน่นอน

ผ่านไปสักสิบนาที อาหารยังไม่ลงเสิร์ฟ เสียงแม่บ้านบ่นพึมพำ เพราะโต๊ะลูกค้าชาวจีนข้าง ๆ สุกบุหรืออย่างไม่เกรงใจ ทั้งที่มีเครื่องหมายสากลห้ามสูบบุหรี่อยู่ทุกจุดของร้าน ทำอย่างไรดีหนอ

พนักงานเสิร์ฟเดินผ่านมาใกล้ ๆ จึงกระซิบขอเปลี่ยนโต๊ะ ขอให้ไกลจากกลิ่นควันบุหรืก็แล้วกัน พนักงานคงเห็นใจเรา เดินไปหาที่ใหม่ ที่อยู่เหนือลมและไกลจากกลิ่นบุหรื เพื่อตัดปัญหา

อาหารทะเลค่านี้นี้ได้รับการยอมรับจากสมาชิกทุกคนว่าถูกใจ มิน่าเล่าจึงมีลูกค้าทั้งคนไทยและต่างชาติมากมายมาอยู่ลิ้มลองรสชาติอาหารที่นี่ เล่าต่อเรื่องลูกค้าสูบบุหรื หลังเราย้ายที่นั่งแล้วมีพนักงานของร้านเข้าใจว่าเป็นหัวหน้า เข้าไปเจรจากันกับผู้สูบบุหรื โดยชี้ให้ออกไปสูบบุหรืในที่ที่ร้านจัดไว้โดยเฉพาะ เพื่อแก้ปัญหากลิ่นอันไม่พึงประสงค์ของลูกค้าอื่น ๆ

เที่ยวสวนเสือศรีราชา

ที่พักไม่รวมอาหารเช้า ทำให้เราได้พบร้านอาหารแบบไทย ๆ “ร้านเลือดหมูคุณศรี” เมืองพัทยา ตามที่คุณจีพีเอสนำทางให้ มีอาหารเช้าหลายอย่างให้เลือก แน่ใจว่าต้มเลือดหมูคุณศรีซึ่งเป็นเมนูเอกลักษณ์ หรืออาหารชิกเนเจอร์ของร้านนี้ต้องอร่อยพิเศษแน่ ปรากฏว่าทุกคนสั่งอาหารคนละอย่างแตกต่างกันไป

ไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ร้านนะ เพราะอาหารตามสั่งอร่อยใช้ได้ ราคาธรรมดาซึ่งหากินยากในเมืองพัทยา เพราะเมืองท่องเที่ยวอย่างพัทยานี้ ราคาอาหารมักจะอิงราคาลูกค้าผู้บริโภคร่างต่างชาติเป็นหลัก โดยเฉพาะอาหารสั่งในห้องอาหารของโรงแรม

หน้าร้านยังมีขนมไทยขาย อาทิ ข้าวต้มมัด ขนมตาล ขนมกล้วย ขนมกล้วยฟูให้ติดมือไปกินระหว่างการเดินทางได้อีกด้วย สนนราคาปกติ คนชายก็คงคิดว่าขนมแบบนี้มีแต่คนไทยซื้อกินเท่านั้น กระจ่าง ? อืมหน้าสำราญอย่างมีความสุข อาหารถูกปากตรงกับใจ โดยเฉพาะคนมีอายุมากต่อไปนี่ลูกหลานจะพาไปไหนก็ตามใจ

พักผ่อนเดินทางต่อที่ “สวนเสือศรีราชา” เชื่อแน่ว่าคนไทยอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่เคยไปที่นี่ แม้สถานที่นี้จะมีอายุยาวนานตั้งแต่จำความได้ การไปเที่ยวสวนเสือศรีราชาครั้งนี้ นับเป็นครั้งแรก ซึ่งชื่อเสียงของสถานที่นี้เลื่องลือยาวนานมาแล้ว แต่ยังไม่เคยแวะเที่ยว ครั้งนี้จึงได้โอกาสทั้งเด็กและผู้ใหญ่ด้วย

ภาพที่ 17 สวนเสือศรีราชา ชลบุรี

ภาพที่ 18-19 แสดงการบังคับเสือในกรง

ภาพที่ 20 การแสดงของช้าง

ถึงสวนเสือศรีราชาเมื่อเวลา 11.15 น. อากาศร้อนมาก เสียค่าธรรมเนียมเข้าชมแล้วรีบไปดูการแสดงของเสือในกรงเหล็กขนาดใหญ่ ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีชาวอินเดียและชาวจีนเป็นหลัก การแสดงของเสือเริ่มแล้วตั้งแต่เราเข้ามาในสวนศรีราชาแห่งนี้

กิจการสวนสัตว์แห่งนี้ ทำให้เห็นถึงความพยายามของผู้บริหารสวนสัตว์ ที่จะแสวงหาความหลากหลายของสัตว์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแสดงโชว์ความสามารถ และการเลี้ยงดูเพื่อความบันเทิงของเยาวชน การจัดพื้นที่สวนสัตว์ ก็สัมพันธ์กับการแสดงโชว์ของสัตว์ชนิดต่าง ๆ ถือว่ามีความโดดเด่นพอสมควร

ปล่อยให้เด็ก ๆ ติดตามการแสดงของสัตว์ชนิดต่าง ๆ อาทิ เสือ จระเข้ ช้าง เป็นต้น ผู้ใหญ่ก็นั่งพักผ่อนตามอัธยาศัย เพราะการแสดงต่าง ๆ เหล่านี้ มีประสบการณ์มาหลายครั้งแล้ว ซึ่งเทคนิคการฝึกสอนสัตว์ดุร้ายให้เชื่อฟังและสามารถนำออกแสดงได้ ต้องนับว่าเป็นทักษะความสามารถ ความพยายามของมนุษย์เรา ที่เอาชนะความดุร้าย และควบคุมสติปัญญาของสัตว์ได้อย่างน่าชื่นชมชมสถานที่และสัตว์ต่าง ๆ ภายในสวนสัตว์ศรีราชาราวสองชั่วโมง เห็นว่าสมควรแก่เวลาเพราะอากาศร้อนมาก การแสดงของสัตว์ก็ชมครบหมดแล้วจึงออกเดินทางต่อเพื่อพักผ่อน

เดินทางกลับไปเช็คอินเข้าพักที่ โรงแรมพลาคลิฟบีชรีซอร์ท (Royal Phala Cliff Beach Resort) หาดพลา จังหวัดระยอง อยู่ใกล้กับสนามบินอู่ตะเภา ซึ่งในวันรุ่งขึ้นจะต้องออกเดินทางไปกับเที่ยวบินกลับเชียงใหม่ เวลา 07.50 น. ระยะทางจากโรงแรมที่พักถึงสนามบินใช้เวลาเดินทางราว 30 นาที

โรงแรมที่เราพักอยู่ติดทะเล มีสระน้ำขนาดใหญ่อยู่ด้านหลัง ขอบสระน้ำมีระดับแนวเดียวกับเส้นขอบฟ้าจรดทะเล หลายโรงแรมที่เคยพักจะออกแบบสระให้สัมพันธ์กับเส้นขอบฟ้า มองดูเหมือนสระน้ำยาวผืนกวาดต่อเนื่องไปกับผืนทะเล เรียกว่าเป็นการยืมฉากทะเลให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกับสระน้ำ

เสียดายที่เรามาถึงโรงแรมเข้าไปนิดหนึ่ง เพราะขณะนั้นดวงตะวันกำลังลับขอบฟ้าไปแล้วปล่อยให้หลานสาวลงเล่นน้ำในสระอย่างสนุกสนาน ผู้ใหญ่คอยดูแลอยู่ใกล้ ๆ จากรีซอร์ทที่พักมีชายหาดยื่นออกไปในทะเล เหมาะสำหรับเดินเล่นหรือเล่นน้ำทะเล ที่พักแห่งนี้คงก่อสร้างมานานปีแล้ว ระบบภายในห้องพักล้ำสมัยไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นระบบเครื่องปรับอากาศ ภูเขาห้องและสภาพห้องน้ำ เป็นต้น แต่โดยรวมนับว่าสะดวกสบายพอสมควร

ภาพที่ 21 โรงแรมพลาคลิฟบีชรีสอร์ท (Royal Phala Cliff Beach Resort) หาดพลา

ภาพที่ 22 บรรยากาศภายในโรงแรม

ภาพที่ 23 อาหารค่ำที่ร้าน “ต้นสน”
หาดพลา จ.ระยอง

ท้ายสุดของการพักผ่อน

เมื่อมีเวลาไม่มากสำหรับการพักผ่อนคืนนี้ที่หาดพลา ระยอง จึงหาข้อมูลสำคัญได้แก่ร้านอาหารทะเลในละแวกนี้ และของฝากท้องถิ่น คำตอบจากคนพื้นที่คล้าย ๆ กัน คือร้านอาหาร “ตาลคู่ซีฟู๊ด” กับ “ร่มสน”

ร้านอาหาร “ร่มสน” ดูจะถูกใจเรามากกว่า เพราะใกล้กับที่พัก ก่อนอื่นต้องไปซื้อของฝากผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ก่อนที่จะไปกินอาหารค่ำ เพราะข้อมูลบอกว่า ร้านขายของฝากที่นั่นปิดร้านเร็วกว่า ๆ เพราะไม่มีคนซื้อของแล้วหลังจากเวลานั้น หาดพลาเป็นเมืองตากอากาศเล็ก ๆ ของจังหวัดระยอง จึงมีร้านจำหน่ายของที่ระลึกและของฝากไม่กี่ร้าน

หลังได้ของฝากแล้ว จึงมุ่งหน้าไปร้านอาหาร “ร่มสน” ซึ่งไม่ไกลจากที่พัก ในร้านอาหารพบว่าไม่มีลูกค้านั่งอยู่เลย แต่ทั้งหมดลงไปนั่งบริเวณชายหาดที่ทอดออกไปจากตัวร้าน เราจึงต้องตามลงไปนั่งที่โต๊ะชายหาดด้วย ลมเย็นสบาย เสียงคลื่นซัดเป็นระลอก ช่วยสร้างบรรยากาศแห่งการพักผ่อนได้อย่างมีเสน่ห์

สั่งอาหารทะเลมาสามสี่อย่าง เด็กขอกินไข่เจียวหมูสับ อาหารมือนี้อร่อยสมใจด้วยบรรยากาศของทะเล ใช้เวลานั่งคุยกันอย่างสนุกสนาน มีความสุขในคืนวันเพ็ญ เกลี่ยคลื่นม้วนตัวซัดเข้าฝั่ง เป็นฟองสีขาว ลมทะเลเบา ๆ พัดผ่านเป็นระยะ ลูกค้ายืนต่างชาติมากกว่าคนไทย บรรยากาศอย่างนี้ ไม่อาจบรรยายถึงอารมณ์ความงดงามของธรรมชาติได้ดีเท่ากับของจริงที่เกิดขึ้นขณะนั้น

ทริปนี้เป็นการพักผ่อนเพื่อสุขภาพ สัมผัสธรรมชาติกลิ่นอายทะเล ยังมีสถานที่อีกหลายต่อหลายแห่งของประเทศ ที่มีความสวยงามให้ท่องเที่ยวพักผ่อน และเล่าเรื่อง สิ่งที่ได้รับประโยชน์จากการเดินทาง คือประสบการณ์การปรับตัว ปรับใจ และที่สำคัญคือปรับอารมณ์ให้ผ่อนคลาย เป็นการพักผ่อนที่ได้เห็นได้รู้ ได้สัมผัสกับประสบการณ์วิถีการดำเนินธุรกิจและชีวิตของผู้คนโลกยุคใหม่ ที่ผู้สูงวัยต้องยอมรับการเปลี่ยนแปลง และอดทน

ปัจจุบัน สถานที่ที่เคยใฝ่ฝันอยากไป อยากสัมผัสในโลกว้างนี้ สามารถเอื้อมถึงได้ทุกแห่ง หากใจพร้อม สุขภาพดี มีปัจจัยค่าใช้จ่ายสนับสนุน จะเห็นว่าโลกภายนอก ยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีกมากมาย ที่บางแห่งนึกไม่ถึงว่านี่คือโลกของเรา หากไม่ได้สัมผัสก็คงไม่เชื่อว่าสิ่งเหล่านี้มีอยู่จริง สวรรค์

สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ทำให้เราได้เผชิญกับความผันแปรของสิ่งต่าง ๆ สภาพอากาศ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง โรคภัย ฯลฯ ล้วนเดินทางมาหาเราในหลายรูปแบบ สลับกันไปมา เป็นความเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อร่างกายและจิตใจของเราไม่มากก็น้อย แต่แท้จริงแล้วความเปลี่ยนแปลงคือสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกขณะของสรรพสิ่ง แม้กระทั่งร่างกายของเรา ที่คิดว่าเป็นเราก่อนเดิม แต่ความจริง เซลล์ต่าง ๆ ในร่างกายได้เกิดแล้วตายเกิดแล้วตายนับครั้งไม่ถ้วน เพียงแต่เราไม่อาจสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงขนาดเล็กนั้นได้ เราได้พบบความเปลี่ยนแปลงที่มากมายทั้งภายนอกและภายใน ความเปลี่ยนแปลงไม่ใช่สิ่งน่ากลัวแต่เป็นความปกติที่เกิดขึ้นมาให้เราเรียนรู้ เข้าใจ และยอมรับ ว่าเป็นเช่นนั้นเอง

“เปลี่ยน” เป็นเช่นนั้นเอง

“โลกนี้” สิ่งใดที่จรัสบ้าง
ตะวันแกร่งอยู่ค้ำฟ้าบ่เท่าใด
บุปผชาติชูช่อล่ออ่อน
พฤษภษาพรรณแพร่ขยายก่อนจากลา
ยามได้พบความพลัดพรากเฝ้ารออยู่
เคยมีกลับไม่มีเห็นเป็นอาจิด
มีลาภเสื่อมลาภยศเสื่อมยศปรากฏชัด
ทุกข์แล้วสุขสุขแล้วทุกข์วนเวียนอยู่
เพราะความ “เปลี่ยน” ก็เป็นเช่นนั้นเอง
น้อมรับความแปรผันทุกบทตอน

เคยมีตกลับสุกสว่างกระจ่างใส
ก็จากไปเมื่อจันทร์ฉายฉาบแสงมา
ผลิบานก่อนจะโรยร่วงปลิดกลีบกล้า
ปลิวเคว้งคว้างร่อนถลาซบแผ่นดิน
นำไปสู่พบสิ่งใหม่ไม่จบสิ้น
ไม่เคยเห็นก็ผันผินมาให้ดู
มีสรรเสริญก็จัดนิทานมาเป็นคู่
ให้เรียนรู้ความผันแปรไม่แน่นอน
พึงเพียรเร่งฝึกกายใจไว้เสียก่อน
ก่อนละครโลกนี้ปิดฉากลง

ลักษณ์ ชาญ
อาจารย์คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่โจ้